

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

HERECTVÍ V ŽIVOTĚ A ŽIVOT V HERECTVÍ

RICHARD MÜLLER

Zhruba polovinu magisterské práce Richarda Mullera tvoří komentáře a reflexe zkoušení v Disku.

Zpočátku mne nadchly bezprostřednosti - kterou ostatně nelze neocenit ani v celé další práci

– a touhou vyjádřit neopakovatelné a nečekané prožitky při práci na roli a při partnerství na jevišti.

Avšak v popisu stále více převládá komentář, rozmazává se hranice líčení a pro čtenáře, který není obeznámený s konkrétní inscenací Kabaretu v režii Lumíra Olšovského tak nutně splývá samotný děj

hry a vztahy na jevišti se vším, co vládne v zákulisí, repliky herců v roli se míchají s civilními

poznámkami aktérů. Zdá se ale, že pro Richarda Mullera mělo zkoušení nezaměnitelný a

nenahraditelný význam, píše dokonce, že jedinou zkouškou, tzv. projížďčkou se naučil víc, než kdy

předtím. Krom tohoto poněkud nesourodého líčení obsahuje tato část i poměrně příkře

vyjadřované vztahy k pedagogům, od formulace, že herce z pedagogů nikdo připomínkami

neotravoval až po zcela nevhodné líčení situace mezi studenty a pedagožkou hlasové výchovy. To

jistě souvisí se samotným závěrem práce, kde Richard Muller děkuje a vyznává se jednotlivým

spolužákům a staví je ve svém životě do role pedagogické.

Naopak velmi uznalým tónem líčí setkání s jedním z pedagogů v kavárně Discafé, rozhovor měl pro něj téměř iniciační význam – proto jej také do své magisterské zaznamenal, stejně jako ukázkou své

vlastní tvorby. Richard Muller ve své magisterské práci akcentuje prožitek a hravost, vyjadřuje se

s uznáním na adresu spolužáků, kteří se dokázali vzepřít naprosto zbytečným studijním

povinnostem. V poslední třetině se Richard Muller pokusil popsat herectví divadelní a filmové, také

se trochu zamyslet nad osobností herce a člověka jako takového. Ve svém doporučení k obhajobě

zohledňuji, že práce, kterou Richard Muller několikrát přepracoval, je pouze součástí závěrečné

magisterské zkoušky.

Otázky:

Jak byste si představoval studium bez utrpení, o kterém píšete?

Ve své práci píšete: „U odvažnějších spolužáků ustupoval strach ze systému a nastupovala odvaha prosadit se ve světě a na systém školy se vykašlat. Nutnost tvořit pokořila sebekontrolu.“ – Můžete prosím tuto myšlenku rozvinout?

MgA Jaroslava Šuktancová Ph.D.